

at Statutterne ikke vare forelagte og ikke vilde blive forelagte i Udkast, men at jeg kunde foranledige, at adskillige af de Bemærkninger, jeg gjorde, kunde faa den højtærede Minister til at sige, at de og de Ting vilde der og var der allerede taget Hensyn til i det Udkast, der forelaa. Naar den højtærede Minister sagde med Hensyn til den ene Bemærkning, jeg gjorde om, hvor meget der skulde gaa til Administrationen og hvor meget til Reservefonden, at det ogsaa var noget ukendt, saa vil jeg antage, at den højtærede Minister har Ret, og at jeg husker fejl, naar jeg tror, at — saaledes staar det for mig, men det er meget muligt, jeg husker fejl — ved den sidst vedtagne Kreditforeningslov, nemlig Loven om en industriel Kreditforening, var der i alt Fald visse Bestemmelser om, hvor meget der skulde gaa til Reservefonden. Men det er muligt, at det ikke er saa. Derimod troede jeg, at jeg maaske dog kunde have opnaaet det ved mine Bemærkninger, at den højtærede Minister vilde være opmærksom paa disse Ting, jeg nævne, ved Statutternes endelige Sanktion. Jeg tror, det vilde være godt, at der ses nøje paa disse Ting og navnlig ogsaa paa det, jeg fremdrog med Hensyn til den Maade, hvorpaa Statutforandringer vedtages. Det har dog stor Betydning, hvorledes de vedtages, om det er med simpel Majoritet eller med kvalificeret, om det er efter behørig Indkaldelse, eller om det alene er Generalforsamling, der beslutter en Forandring af Statutterne, om det sker alene af Interessenterne, eller ogsaa gennem Indkaldelse af Obligationsejerne. Jeg vilde være meget tilfreds, om den højtærede Minister vilde tage disse Ting under Overvejelse, naar den Dag kommer, da han vil sanktionere Statutterne. Thi sikkert er det, at Statutterne ville komme til ikke blot at supplere Lovforslaget, men ogsaa at blive det endelige Udtryk for dets Mening.

Det ærede Medlem for Horsens (Bojsen) tillige med mange andre Talere have været enige om, at disse Kreditforeninger frembøde en aldeles ubetinget Sikkerhed, og navnlig har det ærede 1ste Medlem for 6te Valgkreds stærkt ikke blot fremhævet det, men tillige begrundet det. Jeg er selvfølgelig fuldstændig enig heri, saa enig, at jeg end ikke omtalte det i mit første Foredrag. Det forekom mig nemlig at være næsten overflødig, det var noget saa selvgivet, at Sikkerheden var ubetinget. Men saa forstaar jeg rigtignok ikke, hvorledes det ærede Medlem for Horsens i

samme Aandedræt, som han fremhævede denne Sikkerhed, kunde ønske en Statsgaranti. Jeg finder netop Sikkerheden saa stor, at denne Statsgaranti i dette Tilfælde er aldeles overflødig; thi jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Valgkreds i, at skulde der endelig være Tale om, hvor Sikkerheden var størst enten hos Landets Kommuner eller hos Staten, vilde det være et meget tvivlsomt Spørgsmaal at afgøre, og jeg vilde snarest være tilbøjelig til at tro, at Sikkerheden endnu er størst hos Kommunerne, idet en af de Kalamiteter, der kunne indvirke paa Statens Pengevæsen i det hele taget, nemlig Krig, har Kommunerne ikke direkte noget med at bestille. Derimod forstaar jeg meget bedre det ærede 1ste Medlem for 6te Valgkreds's Udtalelser om, at en Reservefond her var ufornøden, idet det jo staar i god logisk Forbindelse med den ubetingede Sikkerhed, og dog vilde jeg nødig undvære en Reservefond i dette Tilfælde. Det ærede Medlem erkendte jo ogsaa, at der kunde komme visse Tilfælde, hvor en Reservefond kunde gøre sin Nytte, — og det er ogsaa utvivlsomt. Han nævnte som Eksempel, at det kunde være godt for at have Penge paa rede Haand til Kuponernes Indløsning. Det er rigtigt, men der er ogsaa andre Ting, thi til Trods for den ubetingede Sikkerhed, som ingen vil eller kan nægte, Kommunerne yde, gives der jo Kommuner, som ere sendrægtige med Opfyldelsen af deres Forpligtelser. Det kende vi paa mange andre Omraader, og det skulde ikke undre mig, til Trods for den ubetingede Sikkerhed, der er hos dem, om der skulde være en stor Sendrægtighed hos enkelte Kommuner med Rentebetaling etc., og saa maatte der dog være et Sted, hvor Foreningens Bestyrelse har Penge liggende, hvormed den kan klare de Udbetalinger, den har, saa at den ikke behøver at gaa til Laan. Jeg er derfor fuldstændig enig i den højtærede Indenrigsministers Fordring om, at der skal stilles en Reservefond, men jeg er fremdeles enig med det ærede Medlem for Odense i, at denne Reservefond ikke behøver at være meget stor, og at man kan stille Fordringerne ret smaa til Bidrag i saa Hensende for ikke at gøre Laanene for dyre, thi det er ganske sikkert, at jo større Bidrag der forlanges der, jo mere ville Laanene fordyres.

Jeg skal ikke opholde Forsamlingen længere, jeg vil blot slutte med gentagende at anbefale en hurtig, velvillig Behandling af denne Sag, og allerslutteligst henstille til den højtærede Minister, at han ved Sta-